

SĂRBĂTORIREA DUMINICII SAMARINENCEI LA PATRIARHIE (2017)

Duminică, pe 1/14 mai 2017, Patriarhia Ierusalimului a sărbătorit Duminica Samarinencei, după cum s-a rânduit în cartea Penticostarului. În această duminică se face pomenirea întâlnirii femeii samarinence cu Domnul, în orașul Sihar din Samaria, și conversația ei cu Domnul, cu descoperirea care i-a fost făcută că El este Hristos, iar apa pe care El i-o va da este apa care aduce viața veșnică, și oricine bea din ea nu va înseta niciodată, în veacurile ce vor veni – după relatarea vie a Sfântului Evanghelist Ioan (Ioan 4: 4-42). Patriarhia prăznuiește această sărbătoare la locul întâlnirii, la fântâna lui Iacov.

La această fântână și la Biserică impresionantă, minunată și uriașă pe care a ridicat-o vrednicul de laudă egumen al locașului, Arhimandritului Iustin, și care poartă numele Sfintei Fotini (Luminița), femeia samarineancă, Sfânta Liturghie sărbătorească a fost oficiată de Preafericitul Teofil, Părintele nostru și Patriarhul Ierusalimului, având drept împreună-slujitori pe ÎPS Mitropolit Chiriac de Nazaret, pe ÎPS Arhiepiscop Aristarh de Constantina, ieromonahi și arhimandriți aghiotafiți: Claudiu, egumenul Mănăstirii Sfintei Cruci, Ignatie, egumenul Sfintei Mănăstiri de la Câmpul păstorilor, Ștefan, egumenul Mănăstirii Sfânta Ecaterina, Arhidiaconul Marcu, Diaconul Agapie, la rugăciune participând și Arhimandritul Hrisostom, egumenul Mănăstirii Sfântul Gherasim și preoți vorbitori de limba arabă. Răspunsurile la strană au fost date de Protopsaltul Corului Preasfintei Biserici a Învierii, Arhimandritul Aristovoulos în limbile greacă, rusă și română în strana din dreapta, și de Arhimandritul Leontie împreună cu corurile parohiale din parohiile învecinate în strana din stânga, în arabă. La slujbă

au participat Consulul General al Greciei în Ierusalim, domnul Christos Sophianopoulos și o mare mulțime de credincioși din partea locului și pelerini din Grecia, Rusia, România și Cipru, călugări și călugărițe.

În fața creștinilor adunați la slujbă, Preafericirea Sa a predicat cuvântul lui Dumnezeu, traducerea în limba română a predicii fiind reprodusă mai jos:

„Astăzi să se bucure cu strălucire cerul și pământul, că Hristos S-a arătat întrupându-Se ca un om, ca să scoată din blestem pe Adam cu tot neamul, și cunoscut peste tot S-a făcut prin minuni, venind în Samaria; și a stat înaintea unei femei, cerând apă, Cel Ce îmbracă norii cu ape. Pentru aceasta, toți credincioșii să ne închinăm Celui ce a sărăcit de bună voie pentru noi, prin hotărârea Sa cea plină de îndurare” spune imnograful Bisericii.

Iubiți frați și surori în Hristos,

Cucernici creștini și pelerini,

Izvorul începutului vieții, Duhul Sfânt, Duhul Domnului nostru Iisus Hristos, ne-a adunat pe toți în acest loc sfânt al fântânii Patriarhului Iacov spre a prăznui, pe de o parte, sărbătoarea femeii samaritence iar pe de altă parte, faptul că „Hristos S-a arătat întrupându-Se ca un om, ca să scoată din blestem pe Adam cu tot neamul”, după cum spune imnograful.

Într-adevăr, Fiul lui Dumnezeu „S-a arătat întrupându-Se ca un om” lângă fântâna lui Iacov, când a vorbit cu femeia samarineancă. Aceasta I-a spus: „Știm că va veni Mesia care se cheamă Hristos; când va veni, Acela ne va vesti nouă toate” (Ioan 4:25). Iar Iisus i-a răspuns: „Eu sunt, Cel Ce vorbesc cu tine” (Ioan 4:26).

În comentariul său la această mărturisire pe care Iisus i-a

făcut-o femeii samarince, Sfântul Ioan Gură de Aur spune: „Tot ceea ce femeia samarineancă spunea, o spunea cu o minte simplă, neprejudiciată (neutră)... și a ascultat și a crezut și i-a uimit pe ceilalți cu aceste cuvinte“.

Altfel spus, femeia samarineancă nu Îl văzuse niciodată pe Domnul înainte și nu avusese prilejul de a-L vedea învățând și făcând minunile care ar fi convins-o Cine era Cel Care le-a lucrat și a vorbit cu ea. Aceasta înseamnă că Hristos a fost foarte aproape de femeia samarineancă în momentul în care ea a dorit să-L cunoască, așa cum spune imnograful: „Samarinencii, care a cerut de la Tine apă, i-ai dat, Doamne, cunoștința puterii Tale. Pentru aceasta, în veci nu va mai înseta, lăudându-Te pe Tine“.

Tocmai această „cunoștință a puterii Tale“, și anume a puterii lui Hristos, a făcut din femeia samarineancă un propovăduitor întocmai cu Apostolii și de asemenea, un martor al credinței creștine mântuitoare. Dându-și seama ca „acesta este Hristosul“ (Ioan, 4:29), adică Mesia Care urma să vină, mintea femeii samarince s-a luminat și a înțeles cuvântul lui Hristos că „Duh este Dumnezeu și cei ce I se închină trebuie să I se închine în duh și în adevăr“ (Ioan 4:24).

Acest lucru denotă faptul că Dumnezeu nu este restricționat în spațiu, nici în timp, pentru că El este Duh, adică Preasfântul Duh, care ca vântul „nu știi de unde vine, nici încotro se duce “ (Ioan 3: 8). Din acest motiv Sfântul Pavel ne sfătuiește, spunând: întrucât prin credință, am primit o împărăție în Hristos, care nu poate fi zdruncinată ci rămâne în veac – și această împărăție este aceea pe care a întemeiat-o Hristos prin Biserica Sa – să aducem mulțumiri lui Dumnezeu; și prin recunoștința pe care o transmitem prin această mulțumire, să ne închinăm lui Dumnezeu cu plăcută cucernicie și prețuire. Și noi ar trebui să I ne închinăm cu teamă și evlavie, pentru că Dumnezeul nostru este un foc care arde și distruge orice om necuviincios și nerespectuos. „De aceea, fiindcă primim o împărăție neclintită, să fim mulțumitori, și

așa să-I aducem lui Dumnezeu închinare plăcută, cu evlavie și cu sfială. Căci "Dumnezeul nostru este și foc mistuitor" (Evrei 12: 28-29).

Această împărăție care nu poate fi clintită a primit-o femeia samarineancă, care acum se închină lui Dumnezeu în cer, cu evlavie și cucernicie, așa cum I s-a închinat și pe pământ. Cu alte cuvinte, femeia samarineancă nu doar că a crezut în Hristos, dar a și dorit să bea din apa vie, duhovnicească, de care i-a vorbit Hristos: „Dar cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu nu va mai înseta în veac, căci apa pe care i-o voi da Eu se va face în el izvor de apă curgătoare spre viață veșnică” (Ioan 4:14). Iar această apă care izvorăște nu este altceva decât cunoașterea deplină și adevărată a lui Dumnezeu, pe care o deține Sfânta Biserică a lui Hristos.

Înțeleptul Pavel, Apostolul neamurilor, referindu-se la îngâmfarea celor care refuză să creadă în adevăratul Dumnezeu, spune: „Și precum n-au încercat să aibă pe Dumnezeu în cunoștință, așa și Dumnezeu i-a lăsat la mintea lor fără judecată, să facă cele ce nu se cuvine. Plini fiind de toată nedreptatea, de desfrânare, de viclenie, de lăcomie, de răutate; plini de pizmă, de ucidere, de ceartă, de înșelăciune, de purtări rele” (Romani 1: 28-29).

Altfel spus, cei care nu au socotit că este bine și nu au dorit să aibă cunoașterea deplină și adevărată a lui Dumnezeu au fost părăsiți de Dumnezeu și lăsați pe seama minții care nu poate discerne ceea ce e adevărat și corect, rezultatul fiind că aceștia au făcut lucruri nelegiuite și imorale.

Pe când noi, fraților și surorilor, care mâncăm pâinea trupului Domnului nostru Iisus Hristos și bem sângele din coasta Lui cea sfântă, suntem chemați să trăim în comuniune cu Duhul Sfânt, așa cum ne îndeamnă imnograful: „Să ne curățim ascunzișurile cugetelor și să aprindem candelile sufletelor, ca să vedem pe Hristos, Viața, sosind în locașul cel sfânt, pentru mulțimea bunătății Sale, ca să biruiască pe vrăjmașul

și să mântuiască neamul nostru prin Patima Crucii și prin Înviere.”

Sfânta noastră Biserică, dragii mei, ni-i pune înaintea pe Sfinții săi, iar astăzi, în mod special, pe femeia samarineancă, pe care Hristos a numit-o Fotini (Luminița) și care, după ce a primit cununa muceniei de la împăratul Nero, a devenit un model de credință, luptă duhovnicească, biruință împotriva ispitelor și a păcatului, și de pocăință. Urmas al virtuților vieții întru Hristos a Sfintei Fotini a fost mucenicul Filumen cel nou aghiotafitul, care a mers pe urmele Sfintei în lucrarea misionară, în lumina neînserată a Învierii Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Hristos.

Prin urmare, iubiții mei frați, să Îl slăvim pe Hristos, Dumnezeuul nostru, care S-a arătat ca om, prin Pururea Fecioara și Născătoarea de Dumnezeu Maria, și să spunem și noi, împreună cu imnograful: „Fiind Izvorul Vieții, Doamne, femeii samarinenice, cerându-o pre ea, i-ai dăruit apa vieții, a iertării și a cunoștinței; pentru aceasta Te lăudăm, întru negrăită mila Ta.”

Amin. Hristos a înviat! ”

Pentru predica în limba arabă, vă rugăm să accesați link-ul de mai jos:

<https://ar.jerusalem-patriarchate.info/2017/05/14/30448>

După Sfânta Liturghie s-a făcut o Procesiune Sfântă în jurul Bisericii, urmată de o recepție oferită tuturor celor care au participat la slujbă și după aceea, părintele Stareț, Arhimandritul Iustin, a oferit masa de prânz Preafericitului Patriarh, soborului care a slujit și multor credincioși.

Din partea Secretariatului-General

httpv://youtu.be/anDL_Us8slw

httpv://youtu.be/0bXkHhXC_B0

```
ngg_shortcode_0_placeholder"  
order_direction="ASC"  
maximum_entity_count="500"]
```

```
order_by="sortorder"  
returns="included"
```